Quelle: https://manuscripta.at/?ID=916
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

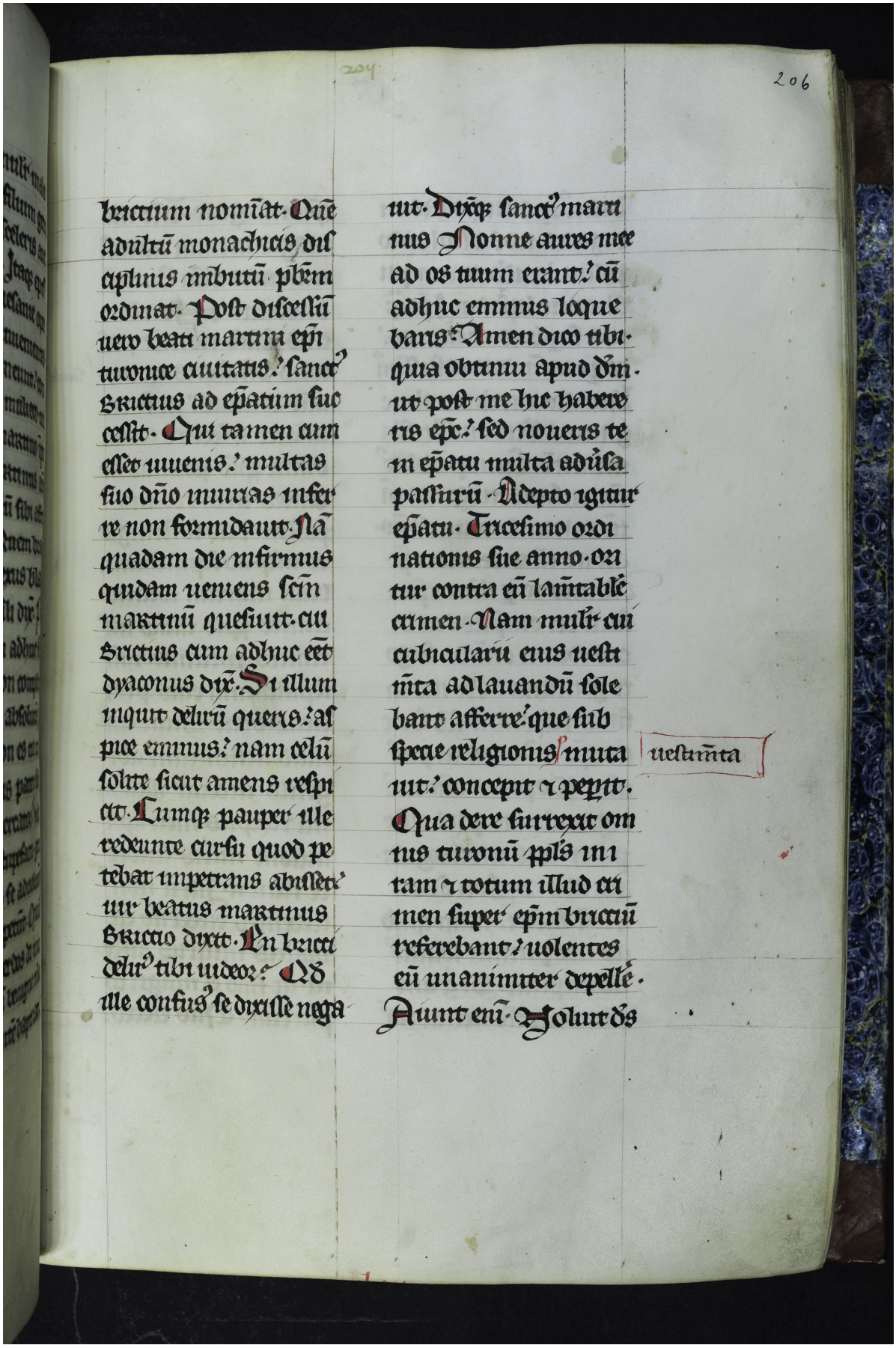

brictium nomīat. Quē
adultū monachicis dis
ciplinis imbutū pbēm
ordinat. Post discessū
uero beati martini epī
turonice ciuitatis. sanctꝰ
Brictius ad epatum suc
cessit. Qui tamen cum
esset iuuenis. multas
suo dño iniurias infer
re non formidauit. Nā
quadam die infirmus
quidam ueniens scīm
martinū quesiuit. cui
Brictius cum adhuc eēt
dyaconus dixit. Si illum
inquit delirū queris. as
pice eminus. nam celū
solite sicut amens respi
cit. Cumq; pauper ille
redeunte cursu quod pe
tebat impetrans abisset.
uir beatus martinus
Brictio dixit. En bricti
delirꝰ tibi uideor. Qd
ille confusꝰ se dixisse nega
uit. Dixitq; sanctꝰ marti
nus Nonne aures mee
ad os tuum erant. cū
adhuc eminus loque
baris. Amen dico tibi.
quia obtinui apud dm.
ut post me hic habere
ris epc. sed noueris te
in epatu multa aduersa
passurū. Adepto igitur
epatu. Tricesimo ordi
nationis sue anno. ori
tur contra eū lamtable
crimen. Nam mulr cui
cubicularii eius uesti
mēta ad lauandū sole
bant afferre. que sub
specie religionis muta
uit. concepit et pepit.
Qua dere surrexit om
nis turonū ppls in i
ram et totum illud cri
men super epm brictiū
referebant. uolentes
eū unanimiter depellere.
Aiunt eni. Voluit ds

uestimēta